

فضایل ماه شعبان در بیان آیت‌الله جوادی آملی

آیت‌الله جوادی آملی معتقد است که این ماه رجب و شعبان برای آن است که انسان در مسئله ضیافت پروردگار جزو مهمان‌های خوانده شده ذات اقدس الهی باشد که آن ضیف خود را در نهایت اکرام پذیرایی می‌کند.

آیت‌الله جوادی آملی معتقد است که این ماه رجب و شعبان برای آن است که انسان در مسئله ضیافت پروردگار جزو مهمان‌های خوانده شده ذات اقدس الهی باشد که آن ضیف خود را در نهایت اکرام پذیرایی می‌کند.

به گزارش خبرگزاری فارس به نقل از بنیاد علوم وحیانی اسراء؛ آیت‌الله جوادی آملی در پایان درس فقه خود درباره ماه مبارک رجب، شعبان و رمضان مطالب ارزشمندی ارائه فرمودند که تقدیم می‌شود:

مستحضری که برای ماه رجب دستورهای فراوانی دارند این ماه رجب و شعبان برای آن است که انسان در مسئله ضیافت پروردگار جزء مهمان‌های خوانده شده ذات اقدس الهی باشد که آن ضیف خود را در نهایت اکرام پذیرایی می‌کند.

این دعاها برای آن است که مضایفه باشد نه تنها ضیف یک جانبه؛ ضیف یک جانبه این است که انسان به وسیله حج یا عمره و مانند آن به سرزمین وحی می‌رود آنجا که رفت، جزء ضیوف الرحمان است یا بدون مقدمات ماه رجب و شعبان وارد ماه مبارک رمضان می‌شود جزء ضیوف الرحمان است در ماه مبارک رمضان از لحاظ زمان مهمان خدا است در سرزمین وحی از نظر مکان مهمان خدا است اما به ما گفتند که شما هم مهمانی بدهید مضایفه بهتر از ضیف یکجانبه است؛ شما هم خدا را مهمان کنید

خب مستحضری که وقتی می‌گویند شما خدا را مهمان کنید ما در فصل سوم سخن خواهیم گفت نه در فصل اول نه در فصل دوم فصل اول منطقه ممنوعه است فصل دوم منطقه ممنوعه است که کسی به آنجا راه ندارد فصل اول هویت مطلقه ذات اقدس الهی است که کسی به مقام ذات راه ندارد نه مهمان او می‌شود نه او مهمان کسی است. فصل دوم که اکتناه صفات ذاتی است که عین ذات است آنجا هم نه مهمان کسی می‌شود نه کسی مهمان او می‌شود فصل سوم مقام وجه الله است و فیض الله است که تمام بحثهای عرفانی در همین فصل سوم است؛ فیض خدا، رحمت مطلقه خدا، وجه الله و امثال ذلك.

خب ما با وجه الله کار داریم حالا چون وجه الله فیض خدا در حوزه امکان هست هم ما می‌توانیم مهمان او باشیم که البته وجه الله به الله متکی است هم وجه الله مهمان ما باشد این مضایفه برکات فراوانی دارد. بیان نورانی امام سجاد(سلام الله علیه) هم در صحیفه این است که او «؛دان فی علوه و عال فی دنوه» او در عین حال که در ربّ العرش است؛ استوی علی العرش الرحمن بر او صادق است؛ هو معکم این ما گنیم هم هست در عین حال که علی است دانی است در عین حال که دانی است عالی است بلاتجافی خب ما مهمان خدا باشیم طبق این روایاتی که در حال حج عمره یا در حال ماه مبارک رمضان حاجیان و معتمران یا صائمان را جزء ضیوف الرحمان می‌دانند درست است.

اما خدا مهمان ما باشد یعنی چه؟ ما چه داریم که او را مهمان کنیم یک و چه وقت او مهمان ما می‌شود دو این را در حدیث قدسی که آمده است «؛انا عند المنکسرة قلوبهم»؛ یعنی خدای سبحان مهمان دل‌های شکسته است و آن انکسار را آن فقر را آن خضوع را آن خشوع را آن بندگی خالص را خدا می‌پذیرد این «؛انا عند المنکسرة قلوبهم» جزء مصادیق مهمان شدن خدا نسبت به دلها است و آن وَ هُوَ مَعَكُمْ این ما گنیم که در سوره مبارکه «؛حجید» است مال همه است خدا با همه است به وجود مبارک موسی و هارون(سلام الله علیهما) فرمود شما بروید با فرعون سخن کنید «؛إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَ أَرِي» من با موسی هستم هم با هارون هستم هم با فرعون ببینید «؛إِنَّ رَبَّكَ لِبِأَمْرٍ صَادِقٍ» این است دیگر آنجا هستند تا او را بگیرند پس خدا با همه هست «؛وَ هُوَ مَعَكُمْ این ما گنیم»

اما اینکه فرمود «؛انا عند المنکسرة قلوبهم» به وصف رحیمیت است به وصف عفو بدن است به وصف ستار و غفار بودن است به وصف رؤوف و عطوف بودن است با این وصف مهمان آدم می‌شود. این دعاها ماه رجب و شعبان برای آن است که انسان را هم شایسته کند که مهمان خدا بشود هم شایسته کند که مهماندار خدا بشود در این معامله سود کلاً مال انسان است چون گاهی خدای سبحان مبیاعه می‌کند خرید و فروش می‌کند با انسان گفتگو دارد چه اینکه در مناجات شعبانیه همین است.

* بخش وسیعی از دعاها ماه مبارک رمضان مال وجود مبارک امام باقر (ع) هست

بخش وسیعی از دعاها ماه مبارک رمضان مال وجود مبارک امام باقر (ع) هست در دعاها سحر این «؛اللهم انی اسئلك من بهائک» از وجود مبارک امام باقر (ع) است؛ آن دعای نورانی ابوحزمه ثمالی از وجود مبارک امام سجاد(سلام الله علیه) است.

اما در ماه پربرکت رجب که این ماه رجب زمینه است که انسان وارد شهر النبوه بشود که شهر رسول خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) که محفوف به رحمت است و این دو ماه زمینه برای ضیف الرحمان شده صائم هست که وارد ماه مبارک رمضان بشوند بخشی از آن دعاها از وجود مبارک امام صادق(سلام الله علیه) است.

شما در صحیفه صادقیه این بیان نورانی امام صادق(سلام الله علیه) را می‌بینید این دعای «؛یا من ارجوه لكل خیر» این از وجود

مبارک امام صادق (سلام الله علیه) است و ظاهر این دعا این است که از همان اول حضرت دست مبارک را روی چانه شریف گذاشتند این مربوط به لویه نیست این انسان وقتی مضطر شد دست به چانه می‌زند که حالت اضطراب و اضطراب است از همان اول دست به چانه گذاشتند و این دست را حرکت دادند که حالت نگرانی و اضطراب و پریشانی و امثال ذلک باشد نه اینکه وقتی به آن جمله آخر رسیدند یا ذالجلال و الاکرام دست را گذاشته باشند.

این دعا را ملاحظه می‌فرمایید در صحیفه صادقیه (سلام الله علیه) آن دعا این است که حضرت «171; فی کل یوم من رجب صباحاً و مساءً و فی اعقاب الصلوات ماه رجب پس این دعا در هر شب در هر روز در همیشه حالات ماه مبارک رجب هست و در تعقیبات نمازهای پنج‌گانه این جمله‌های معروف «171; یا من ارجوه لکل خیر، و امن سخطه عند کل شر در اینجا دارد که «171; ثم مد ابو عبدالله (علیه السلام) یده الیسری فقبض علی لحيته.

خب این دعا را زن‌ها را هم می‌توانند بخوانند با اینکه سخن از لویه نیست عمده چانه است که انسان وقتی مضطر شد در تعبیرات عرفی ما هم همین است می‌خواهیم عذرخواهی کنیم دست به چانه می‌زنیم می‌گوییم ما را ببخش نه اینکه سخن از محاسن باشد لذا جوان هم می‌تواند بخواند زن هم می‌تواند بخواند «171; و دعا بهذا الدعا و هو یلوذ بسبابته الیمنی ثم قال بعد ذلک یا ذالجلال و الاکرام یا ذا النعماء و الجود یا ذالامن و الطول حرم شیبتی علی النار» یعنی این دعای یا من ارجوه را حضرت از همان اول دست به چانه شریفشان گذاشتند و این دست سبابه دست راست را حرکت می‌دادند این دعا را خواندند تا به یا ذالجلال و الاکرام رسیدند که کمی اضافه کردند نه اینکه این حالت مربوط به خصوص آن جایی باشد که یا ذالجلال و الاکرام مطرح است خب این دعا و امثال این دعا برای آن است که انسان را جزء ضیوف الرحمان بکند وقتی مهمان خدای سبحان شد او غیر از نعمت‌های خاصه‌ای که عطا می‌کند یک چیزی که صاحب بقا باشد عطا می‌کند چون «171; وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ یک چیزی می‌دهد که خیر باشد این خیر از بین رفتنی نیست و نگهدار و نگهدار آدم است.

* دنیا جز وسوسه و دسیسه و لهو لعب غوغا چیز دیگر نیست

دنیا جز وسوسه و دسیسه و لهو لعب غوغا چیز دیگر نیست اگر کسی بخواهد در این دنیا آرام باشد باید به وسیله به همین برکات آرام باشد و این برکات انسان را آرام می‌کند در بعضی از روایات دارد که این مردان الهی که در دنیا هستند گویا اصلاً اهل دنیا نیستند چرا؟ برای اینکه در سوره مبارکه «171; حشر اینها طرزی زندگی می‌کنند برابر سوره حشر که بهشتی‌ها زندگی می‌کنند بهشتی‌ها چطور زندگی می‌کنند در قرآن دارد درباره بهشتیها «171; وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ بهشتی‌ها نه بیراهه می‌روند نه راه کسی را می‌بندند راحت راحت این اوصاف بهشتی‌ها است که خداوند درباره بهشتی‌ها فرمود: «171; وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ مردان الهی برابر آیات سوره مبارکه حشر همین را از خدا می‌خواهند می‌گویند «171; لَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا آدم کینه کسی را ندارد وقتی کینه کسی را نداشت راحت راحت زندگی می‌کند. بالأخره یک کسی بیراهه می‌رود آدم او را به خدای خودش واگذار می‌کند آن وقت چه جایی است که ما این غده را اینجا جا بدهیم بله فلان کس آدم بدی است بسیار خب بد است اما کینه آنها را به عنوان تبری آدم دارد در صورتی که کافر باشند این تبری آسیبی به آدم نمی‌رساند اما کینه برادر مسلمان یک غده است. در دعاهایی که مؤمنان برابر آیات سوره «171; حشر دارند به خدا عرض می‌کنند که پروردگارا «171; لَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا راحت راحت زندگی می‌کنند حالا جامعه می‌شود جامعه متحد خیر یکدیگر را بخواهند دعا نسبت به یکدیگر بکنند اگر کسی مشکلی داشت این با دعا مشکل را حل می‌کند نه با کینه هم مشکل خودش را اضافه کند هم مشکل او را چنین جامعه‌ای می‌شود جامعه امام زمان چنین جامعه‌ای می‌شود جامعه علوی چنین جامعه عقلانی می‌شود.

جامعه منتظر در روایات هست که وقتی حضرت (سلام الله علیه) ظهور می‌کند عقل مردم کامل می‌شود «171; و وضع الله یده علی رؤس العباد» به برکت خود حضرت ذات اقدس الهی دست حضرت را یا دست بی دستی خودش را روی سر مردم آن جامعه می‌کشد عقل مردم می‌آید بالا الآن ما که در ایران هفتاد میلیون به سر می‌بریم یک صدم مردم دنیایم الآن دنیا هفت میلیارد بشر زندگی می‌کند ما یک صدم هستیم تازه همه ما صالح بشویم یک صدم مگر با یک صدم جهان اصلاح می‌شود؟

* الآن آنچه که جهان را می‌تواند منتظر ظهور حضرت کند عقلانی بودن مردم است

الآن آنچه که جهان را می‌تواند منتظر ظهور حضرت کند عقلانی بودن مردم است که عقل مردم که کامل شد در چنین فضایی 313 صحابی و شاگرد مثل امام برای حضرت (سلام الله علیه) فراهم می‌شود حالا حضرت با 313 شاگردی مثل امام و عاقل شدن جامعه اصلاح شدن چنین جامعه‌ای دشوار نیست اگر جامعه عقلانی شد 313 امام در خدمت ولی عصر (ارواحانه فداه) بودند.

خب اصلاح سخت نیست مگر حضرت با کشتن جامعه را اصلاح می‌کند یا با ارشاد جامعه را اصلاح می‌کند؟

امیدواریم همه شما بزرگواران مشمول ادعیه ذاکیه ولی عصر باشید از فرصت تعطیلی حداکثر استفاده‌های علمی را هم می‌برید از تبلیغاتتان هم جز «171; يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ يَرْكِبُهُمْ برنامه‌ای نخواهید داشت خدا همه شما را در سایه ولی‌اش حفظ کند.